

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četr let in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Kakor je razvidno iz lista samega, ima se naročnina plačevati naprej. — Da se enkrat napravi red o plačevanju naročnine, odločili smo, da se bo od 1. oktobra t. l. naprej pošiljal list le onim častitim gg. naročnikom, kateri so plačali naročnino naprej.

Opozarjamo torej one gg. naročnike, kateri niso še obnovili naročnino, da to store do 1. oktobra t. l., ker drugače se jim list ustavi.

Zajedno naznanjamo, da se bo od 1. oktobra t. l. naprej računala naročnina le od 1. ali 15. vsacega meseca naprej. UPRAVA „EDINOSTI“.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Dunaj 27. (Gospodska zbornica). Predsednik Windischgrätz je govoril žalni govor na smrti dne 23. maja t. l. preminolega nadvojvode Leopolda in je naznanil, da je predložil cesarju in bratom umrlega globoko sožalje zbornice za umrlim in na to prečital zahvalo cesarja in princev. — Predsednik je izustil gorke sožalnice na smrti treh členov zbornice: Sembratovicz-a, Konrada v. Eybesfeld in Falkenhayn-a. Na to se je prečitalo pismo ministerskega predsednika, v katerem prosi, naj se izvrši volitev v kvotno deputacijo. Grof Hohenwart je predlagal, naj se volitev izvrši takoj v današnji seji. Predlog je bil vsprejet. Dopis justičnega ministra naznanja naredbo z dne 19. avgusta 1898 s katero se ustavljajo porotne sodnije v Galiciji. — V kvotno deputacijo so izvoljeni: Beer, Dumba, Montecucoli, Potocki in Sochor.

PODLISTEK.

41

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»No, glejte Duma! — Samo da se mi ne prismojijo ribice. Dà, dà, Vittorio. Pravila mi je botrica Magdalena, da je slišala dve, tri besede od nekega vojaka, da se prigravlja Vittorio nad Vas. Čuvajte glavo, časi so hudi — ali pst, jaz sem to samo slišala. — Lahko noč, Duma, lahko noč!«

Čvrsto stiskaje držalo noževo hodila je mlada žena nemirno po sobi. Prsi so jej silovito kipele, oči plamtale kakor vsled vročice. Slednjič je sklenila roke, pokleknila pred Mater Božjo, molila z vso dušo in jokala vsem sreem. Vrata so zaškripala. Nočni veter je vgasnil svetiljko.

»Duma!« je šepnil nekdo v odprta vrata.

»Bog pomagaj!« je zakričala žena, skočila na noge in pred seboj je videla vojaka, kateremu je lesketal šlem v mesečini.

»Duma!« je viknil prišlec glasneje, zaprl vrata in odvrgl šlem. »Duma, sladka moja žena!« je razširil roke proti mladi ženi. Duma je pritisnila roko na čelo, okamnela in čez trenotek je padla prišlecu na prsa, kričè:

»Juriša! Juriša! Oh moj — moj Juriša! Moj dragi! Moj dan! Ha! Ha! Ha! Ti si, ti si — ti! Oh hvala Ti, veliki Bog!«

Gradee 27. Ne današnji volitvi drugoga volilnega razreda v občinski zastop so voljeni vsi kandidati nemškega volilnega komiteja.

Černovce 27. Na današnjih volitvah v deželni zbor je izvolila mestna skupina in trgovinska zbornica samo kandidate nemškega mišljenja.

Budimpešta 27. Iz Zagreba se poroča: Pri neki stavbi v Bedekovičini so včeraj prepodili hrvaški zidarji vse svoje italijanske tovariše. Preganjali so jih do Zaboka, kamor so Italijani dospeli krvjo oblit. Nekaj Italijanov je težko in nekaj lahko ranjenih.

Carigrad 27. Vlasti so sklenile pozvati turško vlado, naj pokliče svoje vojaštvo z Krete, med tem ko so se zavezale vlasti, da bodo skrbele za varstvo na Kreti živečih mohamedancev. Pripravlja se dotična nota do turške vlade.

Turin 27. Tukaj zborujoči mirovni kongres je ruskemu carju poslal brzjavko, v kateri mu izraža kongres spoštljivo zahvalo in živo željo, naj bi njegova velikodušna inicijativa prinesla onega sadu, ki ga pričakujejo od nje vsi narodi.

Carigrad 27. Poveljnik II. avstr.-ogerske postajne ladije »Hum«, korvetni kapitan Sehukie, je prejel III. razred Osmanovega reda.

Rim 27. Kakor poroča »Tribuna«, se snideta dne 14. oktobra t. l. v Benetkah nemški cesar in italijanski kralj.

Pariz 27. V današnji seji ministerskega sveta, kateri je predsedoval predsednik Faure, prečital je minister pravosodja, Sarrien, pismo, s katerim je poslal generalnemu prokuratorju kasacijskega dvora poziv, naj uvede revizijo procesa Dreyfus. Nadalje je isti minister prečital okrožnico vsem državnim pravdnikom, v kateri se isti pozivajo, naj zatro vse napade na armado.

Kar mu je dopuščala močna roka, je pritisnil mladi junak ženo na svoje sree, kar mu je sree dopuščalo, je pritisnil ustnice na ustnice svoje ljubezni, iz očesa pa mu je kanila kaplja na njeno belo čelo, kaplja kakor žareče železo.

»Dragi moj, povej mi!« ga je vprašala Duma, ko ga je prišla z rokama za lice, »kako si dospel sem-le? Kakšna obleka je na tebi?«

»Od grobarja sem zvedel, da je Vittorio v Senju, in da tebi huda prede.«

»V Senju je, v Senju,« se je stresela Duma.

»Glava se mi je hotela razpočiti, sree mi je kipel. Pred nekoliko dnevi smo vlovili v šumi pijanega dragonca. Oblekel sem njegovo obleko, da bi mogel slobodno pred Rabatino stražo v mesto. Mar sem smel priti sem-le v lastni obleki, kjer me čakajo vešala? Srečno sem stopil v mesto in sedaj sem tu! Ali kaj pomenja to? Soba je prazna?«

»Vse so mi odnesli Rabatini vojaki, češ da to je vkradeno blago.«

»Oh! sveti Bog!« se je vdaril vojvoda s pestjo po čelu, »kakšna kuga je prišla na naš narod!«

»Oh! in da bi vse znal in slišal o nesrečnem knezu —.«

»Vse vem,« je odvrnil junak in povsíl glavo. »Uboga Klara! Ubogi Daničič! Nu ti — ti pojdi k njima, ti ne smeš biti sama v tej hiši.«

»A ti?«

»Ob zori k bratom v goro.«

Kdo je kriv?

Primorski odnošaji vpijejo po remeduri. Prepričanje je postalo obče, da je to stanje neznošno ter da se — v obče strmenje — isto rapidno slabša ravno v zadnjih časih, prav v isti hip, ko se nam na Dunaju delajo najlepše obljube in ko nam skupine na desni prisezajo večno zvestobo in tovarištvu v borbi za pravo, za — človekoljubje. Odi odnošajev na Primorskem je toli silen, da so se celó nemško-židovske novine umaknile kolikor toliko v rezervo.

V prvi vrsti je seveda slovensko-hrvatska pozornost obrnena našim odnošajem, katerih razvoj podira ne le zakone jednakega prava, ampak toliko vse zakone logike kolikor tudi zahteve potrebnega državnega egoizma, tako, da je naravnost nedoumno priprostemu človeškemu razumu vse to, kar se dogaja sedaj v teh pokrajinah naših.

Dolgo že se ljubljanske novine niso toliko bavile z našimi primorskimi razmerami, kakor se bavijo sedaj. Odkrita jim hvala na tem. Ali poleg dolžne hvaležnosti je nam Primorem zajedno dolžnost, da popravljamo sproti, ko smo zapazili kaj, kar je — po našem menenju vsaj — netočnega ali nepopolnega v dotičnih izjavanjih in v zaključkih.

Sinočnji »Slov. Narod« prinaša n. pr. jako dober članek, ki povsem primerno riše naše mučeništvo in mero krivice, ki smo jih prebili v dolgi dobi od Pretisa sem. Poitalijančenje Primorske: to je geslo, ki je je uveljavil Pretis. To geslo je ostalo v svoji veljavi, le način izvrševanja se je — poojstril. Dobro označa člankar tudi gladkost Rinaldinija, moža, ki je imel ves svet — za norea. Člankar dokazuje potem, da je bilo povsem logično, ako so pričakovali Primorski Slovani, da grof Goëss — poslan na primorsko od grofa Badenija

Ako te pa spoznajo? — Moj Bog! Moj Bog!« je zajčala žena — — ako — — čuj! Kdo ti je rekel, da je Vittorio tukaj? —«

»Grobar.«

»A njemu?«

»Ne vem — — —.«

Nekdo je potrkal. Vojvoda se je stisnil za vrata.

»Kdo je?« je vprašala Duma.

»Jaz — sem, Homoličev Fran!« se je odzval glas dečka. »Glejte, Duma, listek za Vas!« Žena je odprla vrata in vzela dečku pismo.

»Lahko noč!« je zavpil mali in odšel brzo.

»Prižgi svečo. Zakleni vrata. Daj, da vidimo!« je pregovoril Orlovič. Žena je storila vse tako; a on je začel čitati listek: »Čestita gospa! Od hrvatskega častnika sem zvedel, da pride danes zvečer Orlovič v mesto. Rabata ve za to. Isti zapre vrata. Vlove Vam moža. Čuvajte ga! Pozdravlja Vas Danilo Barbo.« Vojvoda je prebledel.

»Naj le pridejo! Drago mi bodo plačali glavo!«

»Molči!« se je prestrašila Duma. »Mnogo jih je, ubijejo te, a jaz? Moj Bog! Moj Bog! Sedaj morejo priti. O joj! O joj! Kaj naj počnem jaz nesrečnica?« tarnala je žena, ali čez trenotek je skočila po konci.

(Pride še).

— ne bode nadaljeval politike Rinaldinijeve! Potem pa konstatuje člankar, kako ljuto smo se prevarili v tem pričakovanju: grof Goëss da se razlikuje od svojih uradnikov le po temperamentu, po načinu upravljanja. Prišlo je polagoma tako daleč, da primorski Slovani morejo zavidati celo pruske Poljake.

Vse to je gola, naga, žalostna resnica in mi smo prav od srea hvaležni ljubljanskemu listu, da razkriva resnico in da s tem opominja tudi slovensko delegacijo na nje dolžnost do nas. Le v toliko se nikakor ne moremo strinjati z rečenim listom, v kolikor meče glavni del krivde le na namestnike. Tako smešen — temu se menda vendar smemo nadejati — ne bode nikdo med nami, da bi si domišljjal, da mi hočemo braniti Pretise, Thune in Goësse, ali tega ne moremo in ne moremo verjeti, da bi bili možni sedanji odnošaji na Primorskem, ako ne bi ugajali tudi na Dunaju, in to deloma po starih, Slovanom neprijaznih tradicijah, a deloma po pritisku diplomacije — nositeljice sedanje mednarodne konstelacije v Evropi. Našo bedo moramo soditi z višega stališča, vzroki tej bedi tiče v sferah, v katerih nimajo besede Pretisi in Rinaldini. Pripoznano bodi, da nam je bil Pretis skrajno nasproten, gola resnica je, da nas je Rinaldini mrzil iz vse duše svoje ne le kakor birokrat, ampak tudi kakor človek z italijansko krvjo po žilah, in tudi to je gotovo, da nam Goëss ni prijatelj. Ali da bi si ti gospodje upali toliko brez navodil od zgoraj, tega ne verujemo in ne verujemo. Tudi to je resnica, da osrednje vlade niso bile nikdar prav obveščene o dogodkih na Primorskem; ali na drugi strani je resnica tudi to, da bi se bile iste lahko obvestile že davno, ako bi bile — hotele! Ali nista poslanca Spinčić in Laginja ob vsaki priliki kazala na pot, po kateri se morejo obvestiti povsem zanesljivo!? Ali nista prosila in rotila neštivilnokrat, naj dunajska vlada pošlje doli svojih zanesljivih in nepristranskih ljudi, da proučijo razmere?! Zakaj ni hotela?! Da je osrednja vlada resno hotela in da je pokazala energičnim činom, da hoče poklicati na odgovor lokalne oblasti, čim se obupne tožbe primorskih Slovanov pokažejo opravičenimi, tedaj bi se — o tem smo prepričani do dna svoje duše — požurila tudi lokalne oblasti, da našim tožbam odtegnejo vsaj nekoliko podlage. Nam je znan slučaj, ki kaže na eklatanten način, da glavni vir zla je na Dunaju. Znamo namreč iz povsem verodostojnega vira, da je Rinaldini za časa svojega namestnikovanja predlagal parkrat, naj se razpusti mestni zastop tržaški in naj se postavi komisar, ali osrednja vlada ni hotela ni čuti o tej jedino umestni odredbi!! To menda govori cele knjige.

Zato pa pravimo: prav ima »Slov. Narod«, ako biča primorsko birokracijo, prav ima, ako zahteva, da se primorsko namestništvo poveri drugim rokam, nima pa prav, ko pravi, da se ves boj mora naperiti proti Goëssu! V zistemu je glavni vzrok naše bede, a glavni nositelj zistema je osrednja vlada. Tja gori naj zastavi večina svoje sile! Boj proti zistemu na znotraj in na zunaj naj zaprične, potem bomo verovali prisegam zvestega tovarištva.

Tam treba zastaviti sekiro, kjer ima zlo svoje korenike.

1798 - 12. kimovca - 1898.

(Ob stoletnem rojstnem dnevu Ivana Koseskega napisal M. P. Podkrajec).

Še duh njegov živi mej nami,
Na delo nas budi in dramí.

Umrí on ni,

V nesmrtnih delih mož živi!

Živi in večno živel bode

Od Vil proslavljen in Medrie.

Simon Gregorčič.

Stoletni rojstni pesnika našega, Ivana Vesela Koseskega, se je vrnil danes!

Za rana dan sem se poslovil od rodnega mi sela in umeril korak preko kamenitih Krase, preko ljubkih Imenj v mične Spodnje Koseze, k prijazni »Bokšetovi« hiši, rojstnemu domu Ivana Vesela. Ob zgodnji uri sem dosegel svoj smoter. Vse je bilo še tiho po Kosezah, gosta jesenska megla je objemala ljubko to vasico. Jaz pa sem sel na klopico,

stoječo na zeleni trati pred »Bokšetovo« hišo, in se nemočen udal svojim mislim. In mislij nešteto me je objelo in po duši so mi plula nešteta čustva, ko sem tako ob stoletnem rojstnem dnevu Ivana Vesela sedel pred rodnim njega domom. Živo mi jo stopil pred oči to trenutje zaslužni naš pesnik v vsi svoji individualnosti in razgrnil so se pred mano časi in dnevi, v katerih je živel on svoje mladostne dni, v katerih je pel in budil Slovence, v katerih je nazadnje zadovoljno gledal na prebujeno Slovenijo in mirno legel k večnemu spanju....

Gledal sem ga v duhu otroka in dečka!

Letal in veselil se je po mičnih tokavah in ledinah koseških. Mogočno je vplivala nanj prekrasna ta okolica in pod utiski prelepe te domače prirodne krasote obujal se mu je močnejše in močnejše čut ljubezni domovinske. Opazoval je tu mične šege rojakov svojih, navzel se pa tudi od njih one krepke, jedrnate govorce, po kateri se odlikuje Gorenjec, in vzljubil ta domači jezik, vzljubil dične narodne pesni, ki so se tedaj češče oglašale na kmetih negoli dandanes, vzljubil govorico slovensko, katere glasovi ga je uspavala in tešila ljubca mati. In prav, da je že v rožnih letih pogrnala krepke korenine v njegovem srei ljubezni do slovenskega domovja, do domačega jezika. Ta deček pač ni slutil, kako pridejo nadenj viharne tuje sile, ki bodo skušale krutostjo udušiti in zatreti sveti domoljubni čut!....

In gledal sem v duhu Koseskega dijaka in mladeniča!

Ugodne gmotne razmere in bistri njegov um naklonili so, da je odšel deček v šole. Poslala sta ga roditelja od doma z željo, da se izobrazi in izomika v vrlega moža, v možatega Slovence, ki bo svoj čas delal za rojake, delal v čast rodne koseške vasice. Prelepe bile so te namere. A koliko pa je stalo premagovanja, potrpežljivosti in stovitnosti našega mladeniča, da se ni izneveril temu, za kar staga odmenila oče in mati. Saj so šole, katere je pohajal, delovale v smislu baš nasprotnem nameram roditeljev, nasprotnem lepim naklepom, ki jih je mladenič prinesel sabo v svet. Te šole so ga preje odtujevale dragemu domu, negoli v njem netile in krepčale ljubezni domovinsko, kakor bi bile morale in kakor je pričakoval deček sam, kakor so upali njega stariši. Tedanje šole so nam vzgajale same odpadnike. Trl se je v njih čut domovinski, mamili se mladeniči z nemškim duhom, da so naposled pozabili slovenskega svojega roda, smatrali se za Nemce in delali kakor Nemci. Pa odpadel ni Koseski, temveč vstrajal, kakor peva pesnik, da

„Stena skalna
Ostane stalna“.

(Pride še).

Politični pregled.

O adresi deželnega zbora goriškega na cesarja nam pišejo iz Gorice: »Desetorica od izključno katoliškega ljudstva izvoljenih slovenskih poslancev je dosegla, da so se izbrisale iz udanostne adrese na Njeg. Veličanstvo vse lažilberalne fraze ter je odločno zahtevala še sledeči dodatek: »**Katoliška cerkev časti v njem** (v našem cesarju) **zvestega sina in očetovskega zaščitnika, narodi Onega, ki je dal vsem enake pravice in delavel ne le Onega, ki jim je dal koristnih ustanov, marveč jim je pripomogel tudi do političnega prava.**«

Ko bi bil prišel slovenskim poslancem na pomoč še zastopnik virilnega glasu, bila bi adresa spopolnjena tudi v katoliškem zmislu, kar je vedno in posebno še v sedanjih, socijalno-anarhističkih časih, posebne važnosti za katoličane. Mislimo namreč, da je virilni glas v prvi vrsti poklican, varovati in tudi do skrajnosti zastopati koristi in ugled katoliške cerkve, kakor imajo po ljudstvu izvoljeni poslanci dolžnost, varovati v prvi vrsti narodne in gmotne koristi svojih volilcev; verske pa le v slučaju opravičene nenavzočnosti specijelno za to poverjenega cerkvenega zastopnika. Zato nam ni nikakor doumno, da označeni zastopnik katoliškim slovenskim poslancem ni prišel na pomoč niti v oni stvari, ki se eminentno nanaša na ugled katoliške vere in cerkve! Kaj naj si mislimo, prevzvišeni?!

Boj za enakopravnost. Pot naša do vsake mrvice pravice je založena samimi barikadami. To nam je dokazal zopet nečuvni dogodek, ki se je primeril včeraj na okrožnem sodišču v Gorici. Vršila se je namreč vzkliena razprava na utok uredništva »Soče« radi zaplenbe tega lista. In celo v takem slučaju, ko je interesovano prvo narodno glasilo v deželi, je imel predsednik sodišču Zöhrer toliko korajže, da je pričel in zvršil razpravo — **v italijanskem jeziku**, vzlic vsem protestom urednika. A da je bila mera pelina polna, opomnil je gosp. Zöhrer zastopniku uredništva: »Tukaj ni uredništvo »Soče«! in potem, ko je izjavil zastopnik lista, da ne more sodelovati na taki razpravi, rekel je predsednik sodišča zaničljivo: **Pojte, kamor hočete!!**

O tem, z ozirom na vse sedanje okolnosti sezačnem dogodku je uredništvo »Soče« brzojavno obvestilo vse klube desnice, pripomnivši, da je tako postopanje skrajno žaljivo v pokrajini, ki je po dveh tretjinah slovenska ter da je tako stanje v resnici — azijsko.

Mi smo izvedeli o stvari že včeraj popoldne, ali molčali smo, ker se nam je kaj takega zdelo neverjetno. Sedaj pa, ko vidimo, da je vendarle resnica, moramo pa že izjaviti slovesno, da je ta najnovejši dogodek — sosebno pa ozirom na čas, v katerem se je primeril — tako drastična ilustracija razmer, da od danes naprej ne sme biti niti jednega hrvatskega ali slovenskega poslanca, ki ne bi klical: **ven iz večine, ako nam ista ne preskrbi satisfakcije nemudoma!**

K položaju. V ponedeljek se je sešla na posvetovanje »Slovenska krščansko-narodna zveza«. Po dogodkih zadnjih dnij in zlasti po sklepu krščansko-narodne stranke na Kranjskem ni mogoče drugače, nego da je bila razprava živahna in tudi razburjena. Ogorčenje med slovenskimi in hrvatskimi poslanci je malone splošno. Predložila sta se dva predloga. Posl. Barvinski je predlagal, da se od vlade zahteva jamstva, dočim je predlagal dr. Krek, da naj slovenska krščansko-narodna zveza izstopi iz večine. Razprava je trajala 3 ure in se je slednjic vsprejel predlog dra. Gregora, da se sklepanje odloži na prihodnji dan. Včeraj se je res nadaljevalo posvetovanje. Kako opravičeno je ogorčenje hrvatskih in slovenskih poslancev, je razvidno iz tega, da konstatuje celo praška »Politika«, da so se mej parlamentarnimi počitnicami izvršila imenovanja, kakoršna bi bila umevna, ako bi bila ministra — Schönenerer in Wolf!! A kaj so še le rekli naši poslanci včeraj, ko so izvedeli o nečuvnem dogodku na okrožnem sodišču v Gorici, o katerem govorimo na drugem mestu. Vspričo takih dogodkov mora zgubiti ravnotežje tudi najtreznejši in najhladnejši človek.

Italijani se vržejo zopet na nemško stran — tako pripoveduje »Piccolo«. To nas ne briga dalje, ker družega itak pričakovali nismo. Sovražstvo Italijanov proti našemu pravu imamo že mi v svojem proračunu in nas napoved »Piccola« pušča hladne do dna duše. Toda utemeljevanje »Piccolovo« je vendar tako zanimivo po svojem — hinavstvu in zvijanju, da se bomo morali malec pobaviti žujim.

Afera Dreyfus. Po dolgem omahovanju se je francosko ministerstvo vendar odločilo za revizijo tega glasovitega procesa in je že izdalo potrebno odredbe kasacijskemu sodišču, da uvede revizijo procesa. Menil bi človek, da Dreyfusardi sedaj kar plavajo v veselju, da-si je res, da revizija ni še nikak dokaz za nedolžnost židovskega kapitana. Ali v čašo veselja je kanila velika kaplja pelina, sedaj, ko so menili, da so blizo triumfa, zadel jih je nepričakovan udarec. Glavnega zagovornika Dreyfusovega, bivšega načelnika urada za tajna vojaška poizvedovanja, polkovnika Žida Picquarda, so odveli v vojaške zapore, ker je obdolžen, da je obrekoval nekega visokega vojaškega predstojnika in da je falzifikoval neko važno listino v ta namen, da bi rešil svojega židovskega prijatelja Dreyfusa! S tem odkritjem se je stvar Dreyfusardov zopet odločno obrnila na slabo; oni dobe sicer revizijo procesa, ali ne dobe toli zaželjene rehabilitacije židovskega kapitana Dreyfusa, kajti — kakor kaže — revizija prinese brzkone le potrdilo krivde.

Človeku se čudno zdi na prvi pogled, kako da se more ves svet toliko razburjati radi tega,

da imajo v tej ali oni državi tega ali onega izdajico. In vendar se bavi ves politični svet s procesom Dreyfus. In da je ta aféra res svetovnega pomena, pričča že dejstvo, da je židovstvo zasnovalo poseben sindikat, kateremu se je dalo na razpolago milijonov, da povspehuje stvar Dreyfusa. Židovstvo ve, kaj pomenja to, če mu bode na Francozkem strta moč, če se narod emancipira iz objema izraelitske alijance. Pomisliti treba namreč, da je bil židovski vpliv pred kratkim še vsemožen na Francozkem, da je tretjina vsega državnega dolga Francozke v židovskih rokah, da si na vsem Francozkem ne živi več Židov, nego jih živi v par ulicah v Budimpešti. Ker pa je Francozka sree Evrope, znači za židovstvo moč na Francozkem — svetovno moč. Sedaj umemo grozne napore Židov v tem procesu. Kakor je bila obsodba Dreyfusa silen udarec za židovstvo, ker je izdajstvo tega kapitana razburilo narod notri do najglobokih globin, tako bi značila rehabilitacija zopet velikianski triumf. To so vzroki, da ves svet sledi uprav nervozno napetostjo razvoju te senzacionalne afére.

Domače vesti.

Proganjanja Italijanov — tako je pisala minole dni »Arbeiter Zeitung«, ki je glasilo socialne demokracije — zadobiva vedno večje dimenzije. V Trstu se zdi, da je postalo mirno. Tam pa so imeli kravali svoj poseben značaj. Naperjeni so bili proti italijansko-narodnemu vladarstvu v mestu, a zaželjenega povoda za razsanjanje je dala slovanskim šovinistom — kakor poročila »Lavoratore« — netaktnost, da v nedeljo niso zaustavili godbe in plesa. Dočim je bilo v Trstu narodno in politično rogoviljenje vzrok kravalom, pa so imela nasilstva slovanskega prebivalstva na Kranjskem in Primorskem očevidno gospodarskih vzrokov. Kakor znajo stradati ubogi Slovenci, pa so Italijani relativno še cenejši, ker delajo še več za isto bore plačilo. Saj so poslednji pravi idejali podjetnika. Ta konkurenca gladi ustvarja nasprotstva — — —

Na drugem mestu pravi »Arb. Zeitung«, da so slovenski »Hetzpfaffen« uleteli ta plamen. Ta laž stoji vredno na strani prejšnji laži, da je izgrede v Trstu uprizoril slovenski šovinizem, kajti javna tajnost je, da so demonstracije uprizorili ljudje, ki imajo Slovence radi približno tako kakor n. pr. — »Arbeiter Zeitung«, ki so pa, vrgši kamen, hitro skrili roko, pustivši druge kratkovidneže, da so pobirali zanje kostanj iz žerjavice. No, za danes oprostimo radi socialistiškemu glasilu te laži, ker nam je drugače ustregel zares, potrdivši isto, kar trdimo mi, da je namreč borba proti italijanskim delaveem kos delavskega, gospodarskega in socialnega vprašanja.

Sedaj je čul »Rdeči prapor« od strani, ki je njegova stran, da v tej borbi govore prazni želodeci in ne slovenska — bestijalnost!

Iz sv. Ivana nam poročajo: V nedeljo dne 2. oktobra bode slavil naš obče priljubljeni župnik, veleč. gosp. Ivan Treven, redko slavnost — zlato mašo. Župljani se posebno pripravljajo, da dostojno proslavijo ta dan. Kakor smo izvedeli, razsvetle vsi prebivalci svoja stanovanja v soboto zvečer, a narodna društva, na čelu cerkveni narodni peveci in domača godba, pa prirede ob 9. uri gospodu jubilarju podoknico. Cerkevna slovesnost se bode vršila v nedeljo ob 9. in pol uri zjutraj.

Opozarjamo tržaško občinstvo, da se i isto pobožno udeleži oba dneva slavnosti.

Na slavnost na Proseku so došle nastopne brzojavke:

Ljubljana: Radi slavnosti slovenskih zidarjev zadržana slovenska krščansko-socialna zveza pozdravlja navdušeno na Vaši slavnosti zbrane slovenske čete tržaške. Živelo društvo »Hajdrih«! Vihraj zastava nad teboj in vodi te do slovenske zmage!

Kregar, predsednik. Štefe, tajnik.

Ljubljana: Junaške sokole ob sinji Adrijii iskreno pozdravlja župan Hribar.

Celje: Ponosno vihraj zastava ter združuj krog sebe vse slovenske sinove ob obalih sinje slovenske Adrije v krepak odpor proti ljutemu sovragu. Celjski Sokol.

Lesce: Živela pevska društva Trsta in okolice!

Josip Požar in Petrič.

Oglej: Iz staroslavnega Ogleja vsklikamo danes Vaši blagoslovljeni zastavi, da bi čuvala teptani rod, branila ga pred sovražnikom, ki hoče požreti jadransko obal. V duhu z Vami kličemo udeležnikom: slava! Petrič, Mulič, Slivno.

Švara, Forčič, Komen.

Ljubljana: Nepričakovano zadržani kličemo slava »Hajdrih« in vsem primorskim Slovincem! Pevsko društvo »Ljubljana«.

Trst: Častiti g. kumici in vrlemu društvu »Hajdrih« gromoviti živio!

Sovaščan Ivan Sušič.

Nadalje je došlo nastopno pozdravno pismo: Rojaki! Nova, ravnokar blagoslovljena trobojnica naj Vam bode simbol vzajemnega delovanja v smeri pravega kulturnega napredka v prid naroda svojega in v obči proevit človeštva! Daj Vam Bog moči, da ohranite do zadnje pedi svojo rodno, podedovano zemljo, ki jo tako ljubite, in ne dajte se odganjati od lazurnega morja s prekrasnih razgledov — Vi, vrli čuvarji jadranskih zelenih bregov! Živeli vrli rojaki!

Na zdar! jedno čašo za rojake, a drugo čašo na zdravje kumici zastave, preblagorodni gospej Goriupovi!

Vaš rojak

V Podgradu.

Bogatec.

Konečno, ob zaključku svojih sporočil o divni slavnosti na Proseku, nam je še povdariti, kar smo bili izpustili v naglici: da so namreč z slavitelji V. okraja došli na slavnost tudi vrli Lonjerci v častnem številu!

Zavod sv. Nikolaja je imel dne 18. t. m. svoj prvi občni zbor. Začasna predsednica, gospa Marija Skrinjar-jeva, je otvorila zborovanje, ob 4. uri in pol, pozdravivši zborovalce ter razloživši v daljšem govoru pomen in korist zavoda. Začasna tajnica, gospica Kunigunda Blatnik-ova, je prečitala pravila, katera so se odobrila. Dalje je poročala ista, kedaj in kako se je rodila misel za ustanovitev tega zavoda, kako se je sestavil začasni oziroma osnovalni odbor, kako so se sestavila in potrdila pravila; dalje je omenjala nesrečo, ki je zadela našega presvetlega vladarja in njegovo hišo, pozvavši zborovalce, da se vzdignejo z sedežev v znak sožalja. Zatem se je zahvalila slavnemu uredništvu »Eдинosti«, ki je blagohotno ponatisnilo doslovno pravila in poziv zavoda ter objavljalo druge spise, tičooče se zavoda. Dalje je poročala še o dohodkih in stroških zavoda ter prečitala vsa imena dosedaj pristopivših členov.

V odbor so bile enoglasno izvoljeni sledeče gospe in gospice: Karla Ponikvar, Marija Dolinar, Zorica Urđič, Vekoslava Godina, Netika Pegan, Josipina Delkin, Marija Vinšek, Maša Grom, Karolina Zadnik, Ivanka Ivančič, Režika Zorzut, Helena Ambrožič, Terezija Gruden, Roza Rože, Nežika Gruden, Serafina Juvan, Ema Kukanja, Kunigunda Blatnik, Ivanka Kržć, Marija Skrinjar.

Gospa Ponikvarjeva je povdarjala v razsežnem jednatem govoru potrebo in korist ustanovljenega zavoda, ter je vspodbujala izvoljene odbornice k vstrajnemu delu na korist zavoda, priporočivši navzočim dekletam ljubezen do novega društva, in pozvavši iste, naj širijo to ljubezen med svoje tovarišice ter naj se o vsaki potrebi zaupljivo obračajo do zavoda, ki je edini pripomoček za odvrnitev nevarnosti, preteče mladencam. Zavod bode vsprejemal iste drage volje pod svoje okrilje. Ta lepi govor je bil vsprejet navdušenjem. Konečno se je prečital telegram, kateri se je odposlal Njeg. Večanstvu presvetlemu cesarju Franu Josipu I. v znak sožalja na nesreči, ki je zadela vladarsko hišo.

Odbor si je izvolil iz svoje srede predsednico Karlo Ponikvar, podpredsednico Marijo Dolinar, tajnici Kunigundo Blatnik in Mašo Grom, denarničarko Marijo Skrinjar, pregledovalkama računov Netko Pegan in Vekoslavo Godina. Namestnicami slučajno odstopivših odbornic so bila izvoljene: Marija Skakoe, Marija Čargo, Terezija Metlikovič, Ana Mahnič, J. Petrovšek, Kristina Piščane in Lizeta Gulič.

Vsa članska županstva širom naše domovine so naprošena, da blagovole opozarjati v Trst odhajajoča dekleta na zavod »sv. Nikolaja«, ki ima svoj sedež v ulici Stadion št. 19. I. nadstr. To store najlaglje o izdajanju poselskih knjizic. Prosimo tudi, naj nas gmotno podpirajo, ker obstanek

tega za slovensko žensko mladino v Trstu prevažnega zavoda je zavisen od vsestranske pomoči Pa ne le za mladino, ampak tudi za občine je isti velike važnosti.

Odbor.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov z sedežem v Celju je razposlalo vabila na pristop k društvu vsem gg. odvetnikom in notarjem ter njih uradnikom širne Slovenije. Ti se oglašajo dan na dan ter vračajo pristopne izjave; do sedaj je oglašanih blizo 80 rednih členov. Kakor ustanovnik je na novo pristopil gosp. dr. Fran Mayer iz Šoštanja, najmlajši odvetnik na Štajerskem, kar je veselo znamenje za društvo. Sedaj šteje isto 4 ustanovnike: gg. dra. Jerneja Glančnika, odvetnika v Mariboru, dra. Rudolfa Ivana, odvetnika v Konjicah, Antona Svetina, c. kr. notarja v Pliberku na Koroškem in dra. Frana Mayer-ja, odvetnika v Šoštanju. Kakor podpornika sta pristopila gg. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, in Kazimir Bratkovič, c. kr. notar v Gorjnjemgradu.

Da se bode že na občnem zboru, ki se ima vršiti prihodnjo soboto, moglo prilično določiti število členov, prosijo se uljudno vsi tisti gg. šefi in uradniki, kateri i katerih si bodi vzrokov ne namerujejo pristopiti k društvu, da kratkim pôtom vrnejo vabila.

Društvo ima velevažen namen: vzgajati in podpirati slovenske odvetniške in notarske uradnike, posebno pa gojiti tesnopis, katerega potreba se je zadnji čas tako živo pokazala, ter osnovati si lastno bolniško blagajno. Vsled tega pa je društvo tudi vredno vsestranske podpore, da bode potem kos svoji nalogi. Sicer je zanimanje za to društvo postalo živahnejše, odkar je razširilo svoj delokrog ter se postavilo na odločno narodno stališče, kar kaže že to, da so se javili uradniki od vseh strani širne Slovenije, da se udeleže občnega zbora. Na svidenje v Celju dne 1. vinotoka t. l.!

Pevsko društvo »Tomaj« v Tomaju bode imelo svoj redni občni zbor dne 9. oktobra 1898. ob 4. uri popoldne v šolskem prostoru s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Uvelovljenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Poročilo tajnika. 4. Poročilo blagajnika. 5. Volitev treh pregledovalcev računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Razgovor o bralni izbi. 8. Razni predlogi. — Na obilno udeležbo uljudno vabi

Odbor.

A sedaj še le! Sinočna »Sera« konstatuje, da se je v sv. Križu darovala sv. maša zadušnica za pokojno cesarico, katere so se udeležili malone vsi vaščani, da je bila radi smrti cesarice vsa vas skozi 8 dni slična pokopališču ter da so se vaščani vedli uzorno. »La Sera« opaža, da treba povdariti to v pobitev lažnjivih in obrekokovalnih vesti, ki so se širile o namišljenih, izgredih v sv. Križu.

Torej sedaj še le prihajajo z resnico na dan, sedaj, ko se je laž razširila po vsem svetu in je že napravila svoj efekt tam, od koder nam more priti ogromne škode! Hvala lepa. — Vendar prosimo tudi »Rdeči prapor«, naj vzame od notam to izjavo »Sere«, da bode vedel, koliko vere gre trditvam njega laških prijateljev in zaveznikov.

Ironija osode. 25. t. m. je začelo izhajati novo glasilo reške autonomne stranke pod naslovom »La difesa« (bramba). Ta list pa ne bode izhajal na Reki, nego v Sušaku, toraj na hrvatskem ozemlju. To je pač bridka ironija osode in zaslužena kazen za italijansko stranko na Reki; ta stranka je hotela s pomočjo Mažarov uničiti Hrvatstvo na Reki, a danes si mora iskati zavetišča na hrvatskih tleh — da očuva autonomijo Reke in italijansko narodnost pred mažarskim nasiljem. Tako poplačuje Mažarska Rečanom njih udanost in privrženost. **Eljen!**

Veselo znamenje. V prvi razred državnega gimnazija v Trstu je vstopilo letos 46 slovenskih učencev. Pa pravijo, da nas ni!

Koledar.

Danes v sredo 28. septembra: Venčeslav, Marcijal, muč. Jutri v četrtek 29. septembra: Mihael, Evthij muč.

Solnčni:		Lunin:	
Izhod ob 5. uri 58 min.		Izhod ob 4. uri 45 min.	
Zahod „ 5. „ 43. „		Zahod „ 3. „ 57. „	
Ta je 40. teden. Danes je 270. dan tega leta, imamo torej še 95 dni.			

Različne vesti.

Kako se v Perziji iztirjavajo dolгови. Ako perzijski upnik hoče dobiti denarja, gre o zori k svojemu dolžniku ter ga opomni, naj mu plača, sicer mu prej ne pojde iz hiše. Seboj pa si prinese ogrinjalo, katero razprostre v spalnici svojega dolžnika in se tam naseli kolikor največ mogoče prijetno. V torbici si prinese istotako seboj jedi in pijače ter tobaka. Sedaj pa poslušajte, kaj se je nedavno dogodilo jednemu ruskemu diplomatu v Teheranu. O priliki neke velike svečanosti je obiskal grofa Kolomeisova berač-drviš in od njega zahteval večjo svoto denarja, katero mu je bil baje grof dolžen. Grof ni vedel v tem ničesar in mu torej ni hotel izplačati zahtevane svote. Na to se je drviš ugodno utaboril pred grofovo delavnico in je po noči in po dnevu od časa do časa silno kričal. Toda ne samo to, trobil je tudi v malo trompeto. To se je ponavljalo več dni. Konečno je bilo grofu to počenjanje neprijetno in počel je razmišljati, kako bi znebil neprijetnega upnika, brez da bi mu bilo treba poklicati policijo na pomoč. Kmalost je izmislil.

Pozval je nekoliko zidarjev ter jim ukazal, naj sezidajo zid okoli drviševnega »tabora«. Z početka je drviš mirno gledal, kako rase krog njega zid, toda ko je videl, da tu ni šale in da mu rase stena že čez glavo, je urno preskočil zid in pobegnil, misleč, da ga hočejo živega vzdati.

Narodno gospodarstvo.

Naprava vina po sistemu Francoza Petiot-a.

Stroški za obdelovanje vinogradov so dandanes tako narasli, da vinogradnika samega stane pridelek že več, nego bi ga hotel kupiti po cenah vinu običajnih. Da se je obdelovanje vinogradov in pridelek vina toliko podražil, to so mnogo zakrivile razne trsne bolezni in škodljivci, ki ponajveč povzročajo slabe letine. V prvi vrsti spadajo sem filoksera, potem peronospora, vidium in dr. Poleg vsega tega so se jako podražili tudi delavei. Dandanes stane jedna delavna moč na dan nad goldinar, pred leti pa ni stalo niti jedno krono sedanjega denarja. Poleg tega pa je tudi to, da sedanjji delavec ne napravlja v istem času, recimo v jednom dnevu, toliko dela, kolikor ga je nekdanji, ker delavec je zapustila stara prednost. Dalje zahtevajo delavei poleg boljše hrane od nekdanje tudi pijače, in če jim ne daš te, ne prihajajo ti na delo. Vse to in pa okolnost, da v drugojezičnih časopisih se čitajo jednaka poučila, napotila me je, da sem napisal ta-le člančič.

Naprava Petiotovega vina je ob današnjih gospodarskih razmerah opravičena zlasti za domačo porabo, za družino in delavce. Dovoljeno mi bodi omeniti, kako je Francoz Petiot prišel do te iznajdbe. Bil je gospodar velikih vinogradov. Kakor tak je imel precejšnje število kolonov. Po tedanji navadi — kadar so grozdje pobrali, vino spravili in tropine izprešali — prepustil je tudi Petiot (kakor vsi gospodarji) tropine svojim kolonom. Na teh so si poslednji napravljali »žonto« (nalili so na tropine vode) za svojo porabo. Neki njegov kolon je bil bolj prebrisane glave in si je mislil menda: grozdni sok je sladek, kaj ko bi jaz dal v vodo, predno jo nalijem na tropine, nekoliko sladkorja! In res je dosegel žonto, ki je bila jako podobna vinu. Drugi koloni, videči to, so ga zatožili gospodarju Petiotu, da si je pridržal vina in ga pomešal z žonto. Petiot se je sam prepričeval o stvari, in potem mu je kolon vse natančno povedal, kaj je storil. Koj prihodnje leto je Petiot sam poskusil to, a v večji meri in na razne načine. Posledica temu je bila, da je svoje skušnje in najbolji način naprave Petiota v posebni brošuri nesebično objavil francoskemu narodu.

Predno opišem napravo petiotovega vina, omeniti hočem, iz česa sestoji grozdni sok:

V istem je

1.) Vode 70—85%, 2) sladkorja 10—25%, 3) kisline (vinska, jabolčna, citronova, jantarova i dr.) 6—20%, 4) beljakovin, v precejšnji množini, 5) čreslovine, in 6) razne ekstraktne snovi (eteri in dr.) Grozdje ima za napravo vina včasih zadostno, včasih pa še preveliko množino »vode«, sladkorja ima včasih zadosti, včasih pa premalo, kislina ima največkrat zadosti in včasih še preveč, beljakovin, čreslovine, in ekstraktnih snovi pa ima v sebi za

3 do 4 vina in ne samo za jedno. Sok grozdja, kakoršno raste pe. tržaški okolici, v Bregu in boljkih krajih Istre, ima po 16—20% sladkorja, ter 6—10% kislina, ostalo je vode in drugi obstojni deli. Kakor je vsem znano, mošt ne opija človeka; da postane vino, mora se sladkor spremeniti v alkohol, in to se vrši o kipenju. Ako torej posnemamo naravo, dosežemo nekaj popolnoma enakega, kar se dosega naravnim potom. Glavni pogoj naprave petiotovega vina je prava množina sladkorja v moštu, oziroma alkohola v vinu in dovoljni čas kipenja pri prvem. Napravimo torej pravemu moštu jednako tekočino in prepustimo jo kipenju, pa dosežemo izvrstno petiotizovano vino.

Pred vsem mi je omeniti, kako je ravnati z grozljem in pravim moštom.

Med branjem (trgatvijo) treba grozdje dobro očistiti od vseh gnjilih jagod ter tudi slabšega manj zrelega grozdja. Nabrano grozdje je zmastiti praviloma (najbolje je na grozdnem mlinu). Grozdje treba prav ločiti od hlastin. To se izvrši najlozje z robkalno mrežo, katera mora biti napravljena iz pocinjene žice. Potem naj se pusti vse skupaj kipe v kipelni kadi kakih 12—16 ur, kar se ravna po okusu vina. Po izvršenem kipenju je odločiti mošt in naliti v sode, a toliko, da v vsakem sodu ostane še za dlan praznega prostora pod veho; na veho je natakni kipelno veho. Ko je kipeenje nehalo popolnoma (okoli sv. Martina), se vino pretoči v čisto oprane dobre sode. (Zvršetak pride.)

Brzljavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 28. Na telefonični progi med Trstom in Gradcem so neznani tatovi zopet ukradli nekoliko stotin metrov žice, zbok česar je bila minolo noč pretrgana telefonična zveza s Trstom.

Gradec 28. Koroški brzovlak št. 5 je trčil ob vходу na južni kolodvor ob lokomotivo tovrnega vlaka, došlo iz kurilnice. Oba stroja sta bila močno poškodovana, a strojevodja lokomotive tovrnega vlaka ubit. Potniki so ostali nepoškodovani in so nadaljevali svoje potovanje z brzovlakom št. 1.

Pariz 28. Uradni list objavlja imenovanje Cambona poslanikom v Londonu.

Pariz 28. Listi konstatujejo, da je včerajšnji dan prošel mirno. »Petit republicque« ostaje pri tem, da je general Zurlinden dobil strogo pismo od vlade radi tega, ker je uvel preiskavo proti Piequartu.

Carigrad 28. Posvetovanja štirih poslanikov, katerim je namen konecno rešenje krcanskoga vprašanja, se drže tajna. Preporna cerkev v Kumanovu se je otvorila v nedeljo in izročila Bolgarom.

Rim 28. Vse evropske vlasti so pritedile predlogu ministra za vnunje stvari, Canevaru, za ukupno akcijo proti anarhistom. Canevaru je povdaril v svoji okrožnici, da ta inicijativa ne znači nikake nasprotnosti do Švice.

Ukupne odredbe se določijo na konferenci zastopnikov vseh držav Evrope. Povabilo na konferenco in kraj, kjer se bode vršila ista, določi Canevaru v prihodnji okrožnici.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 28. september. (Izv. brzjav.)
Pšenica za september 78³/_s, za december 70³/_s.
Koruza za september 35¹/_t, za december 35³/_s.
Mast 520.

Rujav, pristen, naraven sladkor
dobiva se jedino v moji zalogi, katerega prodajam veliko ceneje od lanskega leta. Priporočaje se udani
Anton Godnig,
NB. Paziti je na ponarejanja. trgovec via Nuova.

Agentje in privatne osebe,

katere imajo znanje vsprejmejo se takoj za prevzemanje naročil na patentirane predmete. Visoka provizija ali stalna plača se garantuje. Ponudbe je poslati na

Fr. Hamáček,
Praga 1134—II.

Vsega zdravilstva

dr. JOSIP KENDA

naznanja svojim bolnikom, da se je povrnil iz potovanja in ordinuje vsaki dan

od 10—11¹/₂ ure zjutraj

na svojem stanovanju v Vipavi

Cvet proti trganju.

(Liniment caspicol).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nčv Razpošlja z obratno pošto najmanje dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“
Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

Konsumno društvo v Sv. Križu išče krčmarja

preko kavecije od 150 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Namizna jabolka

(Tafel-Obst.)

je dobiti več 100 klg. pri posestniku Jakobu Belec v Otoku pri Radovljici. Jabolka se držé do meseca aprila. Cena po dogovoru.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu št. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo, traverze, zaklepe, železo za kovače in façon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitnega železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.